

پیش از این و در لسان ارباب عقول آمده بود که حکمت و فرهنگ در رأس امور و در حکم سر در اندام انسان است زیرا که خرد و تجربه و دانش است که حیات آدمی را حراست و اداره میکند و او را از خطرات و زیانهای کوچک و بزرگ نگهبان است. اما زمانه آن اندازه مهلت داد که این شیوه حکیمانه را وارونه و معکوس در جامعه نوین و در دستگاههای حاکمه و مدیره مردمی ببینیم، جامعه‌یی که هزاران سال به جهانیان خرد و حکمت و دانش آموخته است و انقلابی را برپا ساخته که شعار آن براندازی جهل و خردگریزی و خطاکاری و زیانباری است. بادقت و معاینه دستگاهها و گروههای رسمی و دولتی که کار فرهنگی میکنند و نقاط ضعف و خلأ آن را که میراث دوران استعمار بیگانگان است، برطرف میسازند، این حقیقت بوضوح دیده میشود که نقایصی فراوان در بهره‌وری و ثمر بخشی آنها هست و در عمل به مأموریت و مسئولیت فرهنگی عمل نمیکند؛ که اگر تلاش خودجوش و مسئولانه گروهها و مؤسسات آزاد غیردولتی نباشد، فرهنگ و دانش انسانی کشور روز بروز عقبتر خواهد رفت. و همانگونه که معروف است که «دولت تاجر خوبی نیست» در عمل اثبات شده است که در کار فرهنگ و نشر فضیلت و حکمت نیز مدیر و مجری خوبی نیست و ثابت شده است که اگر کار فرهنگی و نشر علوم و معارف اسلامی منحصراً در قالب دولتی باشد، کشور به زیانهای جبران‌ناپذیر مادی و معنوی خواهد رسید.

اما اعجب از عجیب، تصمیم عده‌یی از مسئولین است که کار سیاست‌گذاری و اجرا و برنامه‌ریزی بدست آنهاست و بر اساس اخبار رسمی مزده داده‌اند که ببهانه فقر خزانه، بودجه‌های کمکی به نهادها و بنیادهای متخصص در فلسفه و معارف اسلامی و علوم انسانی و تربیتی اجتماعی و جداولی که در قانون بودجه عهده‌دار کمک به آن مؤسسات است حذف گردد، و این مؤسسات غیردولتی (NGO) که برخی از آنها دهها سال است که با بهره‌گیری از کمک اندک دولتی با وجود دهها موانع و مشکلات عادی یا عمدی، فقط به انگیزه و ارادت خود به آن کارها، به ملت و حکمت و فرهنگ کمک میکنند، عمر عزیز خود را صرف مینمایند تا نگذارند نهال تربیتی معنویات و حکمت و خردورزی رو به خزان رفته و بیثمر گردند، به خزان بروند و از ثمردهی بیفتند.

این طرح نارسا که با ظاهری فریبنده و ببهانه کمک به رزمندگان و معلولان پیشنهاد و تصویب شده با احتمال قوی سیر تکامل و تولید و رشد علوم انسانی و تربیتی و حکمت و معرفت را که بیشتر بر دوش مؤسسات کمک بگیر از بودجه است، کند و حتی تعطیل خواهد کرد و مانند برخی دیگر دستگاههای تولیدی و اقتصادی کشور رو به نابودی خواهد رفت؛ همان چیزی که دشمن اسلام و انقلاب اسلامی ایران همواره آرزوی آنرا داشته و هیچ روز و شبی جز با این اندیشه مخرب ضد ایرانی و اسلامی، سر بر بالین نهاده است.

تصویب و اجرای این تفکر خطرناک، که بیشتر مدعی چاره‌امور مادی رزمندگان شرافتمند ما هست تا امور معنوی آنها (و نمیداند که معرفت و امور معنوی زیرساخت وجود و کردار آدمی است) سبب خواهد شد که مشمولان شریف این مصوبه به سمت و سوی سوق داده شوند که بجای انگیزه‌های معنوی و اعتقادی که آنها را به بذل جان و مال و سلامت خود دعوت میکرد، سرگرم امور مادی و رفاه خود باشند و پشتوانه‌های معرفتی و تربیتی برای نسلهای آنها و دیگر افراد، رو به نابودی بروند.

فردای این ملت و این انقلاب، مردمی دردمند و با فرهنگ انقلابی و دینباوری و حکمت و اخلاق می‌خواهد تا با این انگیزه‌های معنوی از مرزهای مادی و معنوی این کشور دفاع کند و نه مردمی بی‌انگیزه و بی‌بهره‌وری اجتماعی و جماعتی سیر و مرّفه بیدرد.